

Pietricica

(Lecție de motivare)

Adriana Ardeu

Priviți imaginile acestea două: o pietricică și un munte. Dacă ar fi să alegeți între ele două, ce ați alege să fiți? Muntele, măreț și indestructibil, nu-i așa?

Ei bine, eu aș alege să fiu o pietricică, una mică aruncată pe drum. De fapt de multe ori așa mă și simțeam: mică, neînsemnată și nebăgată în seamă de nimeni. Ce folos are o pietricică? Doamne, oare mă poți folosi la ceva? Pot face eu o diferență în lumea aceasta? Mi-am pus des întrebarea aceasta până într-o zi când am văzut o persoană care trebuia să ajungă la un eveniment important, dar din grabă și neatenție, pe drum s-a împiedicat de o piatră și a căzut, răbindu-se rău. Nu a mai putut participa la evenimentul acela. Mi-a rămas în memorie imaginea aceea, deoarece m-a făcut să îmi dau seama de un adevăr mare:

Vezi tu, nu „munții” lumii acesteia au schimbat istoria, ci „pietricele” mici.

Ai văzut vreodată pe cineva să se împiedice de un munte? De câte ori te-ai împiedicat a fost cu siguranță de un obiect mic. Nu armata mare a poporului Israel, nici soldații lor puternici și nici chiar armurile și armele lor grele, nu acestea au reușit să-l învingă pe Goliat – ci micul și neînsemnatul David, cu praștia lui ușoară și cu o pietricică luată la întâmplare din râu. Nu mulțimea fetelor frumoase sau bogate din împărăție a devenit regina celui mai mare împărat din acele timpuri, ci doar saraca, refugiata și orfana Estera. O fată necunoscută până atunci a fost folosită de Dumnezeu ptr a salva o națiune. Observi tiparul? Nu lucrurile mari, ci cele mici; nu pomii uriași, ci buturuga mică este cea care răstoarnă carul mare.

Există însă un lucru la care trebuie să luăm aminte: nu orice pietricică din râu l-a doborât pe Goliat, nici măcar nu oricare din cele 5 pietricele din traista lui David, ci doar aceea pe care a luat-o în mâna lui și a pus-o în praștie. Doar aceea și-a atins ținta. Doar în mâna lui Dumnezeu ne putem atinge potențialul. Asemeni mie, poate te simți și tu ca o piatră neînsemnată și nefolositoare. Dar dacă te prosterni înaintea lui Dumnezeu și te pui la dispoziția Lui, ce crezi că se va întâmpla?

O pietricică în mâna Creatorului? Voi aștepta la locul meu, cu răbdare, cu smerenie, dar în același timp veghind cu entuziasm să văd „lucrarea” la care mă va folosi.

Știu că asemeni Esterei, am un rol măreț în planul Lui și sunt gata.

Eu, pietricica din mâna Sa.

